

מסורת הש"ס

(א) פסחים חג מח: חילין כג:
(ב) וברכות יב: ועשרים פל
הלליון כבוד: (ג) זיל יד יד
קר אחא זילקוט דמח קסו וכן
דלחיו: שבתא חמשה עשר
(ד) (ו פסוק ד: (ה) כבוד
ז"ק: (ו) כשי יסן: למדחיה:
(ז) שדך נל"ה: (ח) ז"ק שיה
לז למרס כל: שילוח דחיי
כרת כדרי תנאים ודחיק
שנפטרנו סדקיי זה דא אלל
סחוט מכן פסור טגון: ז"ק:
ז"ק: ז"ק: ז"ק: ז"ק: ז"ק:
(ט) יצמות ז"ק: ז"ק: ז"ק:

תורה אור השלם

1. זאת תורת המצוה הקדש אתה בני אדוני לפני אל פני המזבח:
2. לא תאסוף תמון חלקם נתתיה אתה מאנשי קדש קיישים אתה כחצאת יקרא יי
3. ושמרתם את המצוה כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושקדוכם את היום הזה ליראתיכם חזק שמתי כי יי
4. ואם מנחת לא תזבח קרבנם לפני בלולי בששן מצה חודש יקרא כי ה
5. אמרת לוי אנני אתה שומרי כל עליך:

ההלים טו ב
6. לקדושים אשר בארץ
המה ואדורי כל מפני
בם:
7. מקלות מים רבים
אדורים משברי ים אדיר
במרום ין: תהלים צג ד
8. נשפת ברוחך בסמי ים
עללו כעופרת במים
אדורים:
9. וישלח ביד נתן הברכה
ויקרא את שמו ידודה
בעבור ין: שמואל ב יב כה

גליון הש"ס

גמ' זאת תורת ע"ל דף עב
ע"כ חיס' ד"ה היטין:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

אי דר' מאיר, דאמר כל
שהנסיסו פניו: לר' יהודה
מצה הוי, דהא יהוה אכר
דלא הוי שיאור עד דהוי
נסיסך כקרי חנבים: הדיח.
כלומר שמה יפה שלא
תחמיק: תזיה דהוה עבירא
ר' חמאי: דר' פרידא וקא בעי
עזרא ליתוביה דעתי:
כל חפצי בס, כלומר כל חסד

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נג.

ב זאת תורת המנחה וכתב בתריה מלות תאלל:
כל שהכסיו פניו בפרק אלו עיברין (פסחים דף
מאה מעליא היא ה): ואי שאור דרבי יודנה.
וקבעי למימר לר"מ תאפה שאור חמץ מעליא
הורס לרבי יודנה.

לרבי יודוס מלה
לרבי יודוס לרבי
במיסד רותמין
בני חטימן
נשפת ברותמן כל
אי 10 דאכא
הא ברבוסה כמי
הא שלח תאפה
ברבוסה תאפיה
שמע מינה לאו
זוין לכל המנחות
וישמע שלח
יחין (לקמן דף נה).
בפוסרין ומשמרין
שנילושות כלומר
בפוסרין מזה
זע ושימור היינו
שע בדלמירין
ההיי. כלומר
היא. נמי היה
היה פירקן קמא
היה שטח שטח
הוא שפירי עורא.

פרידא מר' אמי מנין
בפושטין ו ומשמין של
דכתיב וישמרתם את
כתיב ימצה תחיה החי
אם כן ליכתוב קרא
שמעת מינה תרתי
פרידא רבי עזרא בן
הדוא עשירי לר' אלעזר
לעזרא קאי אבבא אמר
בר אורין הוא יאי ⁽¹⁾
יאי ⁽²⁾ ואי בר אבהן
תיכילה אמרו ליה בר
ליעול וליתא דהה
ואמר אמרת לה' אדון
אמרה כנסת ישראל
רבונו של עולם החזון
בעולם אשר לה מבורך

גדלים יצחק ויעקב שהודיעונו תחלה
מה ואדירי כל חפצי במ כיון דשמעו
ד ויפרע לאדירים מאדירים באדירים
תיב 'אדיר במרומ ה' ויפרע לאדירים
צי במ מאדירים אלו המצרים דכתיב
אלו מים שנא' מקולות מים רבים
נגה יד יד יד יד בחלקו של יד ויחכפרו
יכתיב 'וישלח ביד נתן הנביא ויקרא

הלהם או לא וקשה אהיה לחלוץ דמשמע דלג
יציץ אי נמי לכולי עלמא אין מחמיצין בחצמ נוקשה
ב: בקעה חובה. הא דדרשינן בפי' החולץ וינחום דף
ג' ע"ג גב דמחא היה ההוא לעכב לא היו כמו שנה
התם דמחא מזה לא ממעטין חלוץ דחלוץ
ללא דמחא היה אחינאי או בעי רבועה ליימי

י"ה. ל"ר עזרא; דקאמר אדיר פתח. ר'

כ"י קא בעקיא י"י ע"ב. יומא מאחר דכתיב וזאת תורת אהרן ליה מזה דכתיב במחצת ומאפה לעכב ויש לומר דדילמא ה"מ גדידו אלב בקלת ומתחשח לא ווי מתיק עיטובא מדמכחי מהיה במחצת אס אינו ענין לגופה מתיבו ענין לשאר מנחות דחוקא הוה (ס"ז) עינן לפרש לא ווי ועוד לישנא

[illegible]

יעלמה חסדן חסדן ויחמא אפי
 יתכחילה אלה רבי חנינא גן גמליאל
 גמא חסלן גמא קדוש להבי
 יחא רכבו עכב בעלמא דמהס
 אדאזה אורדכחיה תרמי ממחיה
 עמא מנה יחיה לכו למחיה דהא
 לרבנן לא אמרין אלא לכתחילה
 קסבר דקדוש גמור הוא
 מנה יחא קדוש לעבד דלוי אורכה
 יחא נספא לן אלא מחיה דהא
 ליה וחס לן חסדן למחיה דהא
 ממעט ביבמות חסדן למחיה פ
 חסדן למחיה דהא

בן
תהיה לעכב שני

עין משפט
גר מצודה

ה' א מ"י פ"ג מהל' תפלה:
הל' כז:

שיימה מקובצת

[illegible]